

Ordføreren (Laust Jensen): Den ret lange videnskabelige og i nogen Grad lidenskabelige Forhandling, der er ført om det foreliggende Lovforslag, giver mig Anledning til nogle Bemærkninger om de af de forskellige Mindretal stillede Ændringsforslag, idet jeg i øvrigt kan slutte mig til de Udtalelser, der, siden jeg sidst havde Ordet, er fremsatte af den højtærede Justitsminister og det ærede Medlem fra Saksbøbing (Rørdam).

Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) anbefalede det af ham og hans Meningsfæller stillede Ændringsforslag Nr. 1, som gaar ud paa, at de reelle eller salgbare Apotekerprivilegier skal bortfalde i Aaret 1950, altsaa om 37 Aar. Jeg skal indtrængende anbefale ærede Medlemmer at stemme mod dette Ændringsforslag. Spørgsmaalet om de salgbare Privilegiernes Afskaffelse eller Afløsning er i Virkeligheden ret interessant og kunde give Anledning til lange Forhandlinger, men det forekommer mig, at en saadan Forhandling i Øjeblikket vil blive ret akademisk uden praktisk Betydning eller Interesse. Forslaget om de salgbare Apotekerprivilegiernes Afløsning ligger ogsaa udenfor Rammerne og Indholdet af det foreliggende Lovforslag. Om den Form, hvorunder man her foreslaar, at Afløsningen skal foregaa, vil jeg kun sige, at det forekommer mig, at den vil være uforenelig med det Hensyn, man bør tage til den private Ejendomsret. Det kan være et stort Spørgsmaal, hvorvidt det oprindeligt havde været Meningen, at de salgbare Apotekerprivilegier skulde blive privat Ejendom, men efter at der er handlet med disse Apotekerprivilegier i et Tidsrum af over halvandet Hundrede Aar, forekommer det mig, at de maa betragtes som velerhvervede og med klingende Mønt af de Mænd, som i Øjeblikket sidder inde med Privilegierne, betalte Rettigheder, og saa forekommer det mig uforeneligt med Bestemmelsen om Ejendomsretten, hvis man nu bestemmer, at disse Apotekerprivilegier skal bortfalde efter en vis Aarrække Forløb. Et andet Spørgsmaal, der ikke ligger for, men som jeg dog kortelig skal omtale, er, om man vil have Ekspropriation eller Tvangsafstaaelse mod

fuldstændig Erstatning. Dette forekommer mig at være den eneste forsvarlige og rimelige Vej at gaa, hvis man ønsker en saadan Afløsning, og Spørgsmaalet bliver da et rent Hensigtsmæssigheds-spørgsmaal eller, om man vil, et rent forretningsmæssigt Spørgsmaal, et Spørgsmaal om, hvorvidt det kan betale sig for Staten at ofre de Summer, som er nødvendige for at købe de salgbare Apotekerprivilegier. Af den Slags Privilegier har vi i Øjeblikket 84, hvoraf de 10 findes i København, 68 i Provinsbyerne og 6 paa Landet. I Medicinalkommissionen har vi ret indgaaende drøftet Spørgsmaalet om de salgbare Apotekerprivilegier, men vi kom til det Resultat, at man indtil videre bør udskyde Spørgsmaalet, da der vil medgaa en betydelig Sum til at købe Privilegierne, nemlig ifølge Medicinalkommissionens Beregninger 18 Mill. Kr., maaske noget mere. Det forekommer mig ret tvivlsomt, om det rent forretningsmæssigt set vil være klogt af Staten at udgive denne Sum for at erhverve disse Apotekerprivilegier, idet det maa være tvivlsomt, om disse Apoteker kunde svare en Afgift, der stod i rimeligt Forhold til den Kapital, som Erhvervelsen af Privilegierne havde kostet.

Uden i øvrigt at tage Standpunkt i Spørgsmaalet om, hvorvidt man bør købe de salgbare Apotekerprivilegier eller ej, ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at det forekommer mig at være uødvendigt at foretage et saadant Skridt for at opnaa det Formaal, jeg mener maa naas ved Gennemførelsen af en god Apotekerlov. Maa jeg her gentage, hvad jeg udtalte ved første Behandling om Apotekerlovens Formaal i al Almindelighed. En god Apotekerlov maa gaa ud paa at give saa let Adgang som muligt til billig og god Medicin. For at honorere disse 3 Fordringer behøver man i og for sig ikke at købe de salgbare Apotekerprivilegier, thi Staten har i Øjeblikket Lov til at oprette saa mange personlige Apotekerbevillinger, den vil, uden Hensyn til de bestaaende salgbare Apotekerbevillinger, og derved kan der skaffes let Adgang til Medicin. Desuden fastsætter Staten Medicinpriserne, ogsaa uden Hensyn til de salgbare Apotekerprivilegier, og derved kan der skaffes billig Medicin, og endelig kan Staten gennem-